

Preganjamo politične nasprotnike, kriminalcev ne

Smo država, kjer preganjajo politike, kriminalcev pa ne, je podoba tedna, ko je pravosodni minister **Goran Klemenčič** priznal, da je bil leta 2011 kot šef KPK obveščen o milijardnem pranju dolarjev prek NLB.

Vsi so vedeli, storil pa ni nihče nič.

V tem tednu se je z zavrženjem končal postopek proti nekdanji premierki **Alenki Bratušek**, ki jo je preganjala četa kriminalistov. V parlamentu je pričal **Andrej Magajna**, ki je že prej doživel nekaj podobnega.

Svoje sile je nekdanji šef KPK Klemenčič, ko je izvedel za milijardno pranje denarja v NLB, usmeril proti **Francu Kanglerju**, ki je kupil traktor, **Janezu Janši**, ki je kot premier soprogi prepustil novega Volva in nekoliko še proti **Zoranu Jankoviću**. A slednji je bil bolj za vtis uravnoteženosti.

Janković si je prek NLB v tistem času zagotovil 100 milijonov evrov za uresničitev obljube o Stožicah, ki jih preko slabe banke zdaj odplačuje celotna država. A sto milijonov ni bilo tisto, kar bi KPK opazila. To je veliko preveč zanje. Kaj šele milijarda.

Med tednom smo v parlamentu poslušali nekdanjega poslanca SD

Magajno, ki so ga po tem, ko ni bil priden in je omogočil, da je desnica vladi **Boruta Pahorja** zminirala nov zakon o RTVS, obiskala četica kriminalistov, mediji pa so ga razglasili za pedofila. Na nalogu za nujno preiskovalno dejanje je pisalo, da je leto in pol prej snel z omrežja sliko dekleta oblečenega v hlače, ki razkazuje golo oprsje.

Pazite, kaj gledate.

Posnetka niso našli. Diski, kjer bi naj bilo deklet, so izginili. Kot zakleto.

Ta teden smo izvedeli še, da tožilstvo ne bo nadaljevalo preganjanja Alenke Bratušek, ker je ta pred tremi leti kandidirala za evropsko komisarko. Kar je menda kaznivo dejanje. Pred dvema letoma so ji premetali stanovanje, pisarne v parlamentu, centralo stranke, ki jo vodi, zašli pa so celo v pisarno premiera **Mira Cerarja**, ker je Bratuškova tam prej kakšno leto delala.

To je celo novega šefa vlade nekoliko pretreslo.

Ves velikanski cirkus, kot sem zapisal že takrat, je bil ob dilemi, ali je kandidirati v politiki kaznivo dejanje. Lahko je kandidiranje skrajno nespodobno, a za v zapor ni.

Če bi bilo, bi morali pozapreti vse politike, tudi, denimo, **Milana Kučana**, ker je kandidiral za predsednika republike.

A dogajanje ni šala. Pred prejšnjimi volitvami so sodišča v zapor poslala župana drugega največjega mesta v državi **Franca Kanglerja** in šefa največje opozicijske stranke **Janeza Janšo**. Kangler je izgubil oblast v mestu, sedež v državnem svetu, SLS, ki ji je pripadal, pa je prvič po nastanku države izpadla iz državnega zbora. SDS na volitvah ni povsem propadla in Janša se ni umaknil kot Kangler. Pri obeh so bile sodbe pozneje razveljavljene.

Na rezultat na volitvah je močno vplivalo.

Zakaj to opisujem?

Ker zarisuje zlorabo državnih institucij, ki je značilna za diktature, kjer so očetje na službenih potovanjih. O tem, kdo bo vladal, pa ne odločajo ljudje na volitvah. Odločajo zlorabe represivnih organov oblasti.

Kriminalisti, ki pridejo zjutraj. Sodniki, ki šefa velike stranke, ki bi lahko zmagal, zaprejo tik pred volitvami.

Na koncu kot edina konkurenca res ostanejo kriminalci.